

Dr Daniel K. Darko, Listy więzienne, Sesja 21, Modlitwa o wierny Kościół, List do Efezjan 1:15-23

© 2024 Dan Darko i Ted Hildebrandt

To jest dr Dan Darko w jego serii wykładów na temat Prison Epistles. To sesja 21, Modlitwa o wierny Kościół, Efezjan 1:15-23.

Witamy ponownie w serii wykładów biblijnych na temat Efezjan.

Przyjrzelśmy się tłu i omówiliśmy niektóre części rozdziału 1. Teraz przechodzimy do drugiej części rozdziału 1 Listu do Efezjan. Mam nadzieję, że gdy będziemy to omawiać, sięgniecie po tekst Nowego Testamentu, albo jeśli wasza Biblia jest Biblią studyjną, po prostu ją otworzycie przed sobą, aby podczas czytania, jeśli macie inne tłumaczenie, mogliście po prostu spojrzeć na tłumaczenie, gdy omawiamy różne kwestie. Jak zwykle, chcę, abyście ruszyli głową, więc pomyślmy o tym.

Co myślisz o Efezjanach, gdy patrzymy na modlitwę w Efezjan z rozdziału 1 wersetu? Co myślisz o Efezjanach, gdy patrzymy na modlitwę w Efezjan z rozdziału 1, wersetów 15 do 23? Co twoim zdaniem skłoniło Pawła do modlitwy za kościół? Może to jest to, co chcesz przejrzeć w swoim fragmencie i pomyśleć o tym, co twoim zdaniem się dzieje. Jakie konkretne rzeczy usłyszał Paweł o kościele, które skłoniły go do modlitwy? W jakim stopniu cechy, o których wspomina, gdy podążamy, są oczywiste u wierzących, których znasz nawet dzisiaj? Właśnie wspomniałem ci, gdy przechodziliśmy do wczesnej części rozdziału 1, że Paweł miał to zapierające dech w piersiach wezwanie. Błogosławiony Bóg, który pobłogosławił nas wszelkim duchowym błogosławieństwem, i faktycznie pokazał, co Bóg uczynił dla tego kościoła.

Ale tutaj przechodzi od dziękczynienia i wezwania, a następnie przechodzi do faktycznego pokazania lub rozpoczęcia modlitwy, aby zająć się modlitwą w tym względzie. Podczas gdy śledzisz te wykłady, celowo starałem się przypomnieć ci o rzeczach, o których często nie mówimy w Pawle, a o których chcesz pomyśleć — o życiu modlitewnym Pawła.

Zauważ, jak to jest sformułowane w wersecie 15. Dlatego też, ponieważ usłyszałem o waszej wierze w Pana Jezusa Chrystusa i o waszej miłości do wszystkich świętych, nie przestaję dziękować za was, wspominając was w moich modlitwach, aby Bóg naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w poznaniu Jego, i oświecił oczy waszego serca, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał, i jakie bogactwo chwalebne dziedzictwa Jego w świętych, i jaka jest niezmierna wielkość Jego mocy względem nas, którzy wierzymy, według działania Jego wielkiej mocy, którą zdziałał w Chrystusie, gdy wskrzesił Go z martwych i posadził po prawicy w królestwach niebieskich, daleko ponad wszelką zwierzchnością i władzą, i mocą, i panowaniem, i ponad wszelkim imieniem, które się

wymienia, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym. Nie przestaję modlić się za was, pisze Paweł.

Jeśli Paweł nie przesadza i rzeczywiście modli się za kościoły, do których pisze, to nawet w samych listach więziennych można zauważyć, jak często modli się za kościół i wspomina, że modli się zawsze. W Liście do Kolosan powiedział, że słyszał o ich wierze w Pana Jezusa Chrystusa i ich miłości do świętych. To zachęca go do modlitwy za nich.

W Filemonie mówi, że słyszał o wierze Filemona w Jezusa Chrystusa i jego miłości do wszystkich ludzi, i to zachęca go do modlitwy za niego. Tutaj mówi, że odkąd usłyszał o ich wierze w Pana Jezusa Chrystusa i ich miłości do świętych, spójrz na ten wzór; nie zatrzymał się; nie przestał się za nich modlić. To jest duch lidera, który pracował w tym samym kontekście, w którym są ci chrześcijanie, przez okres od dwóch do trzech lat, rozumiejąc kontekst i wyzwania, z którymi się mierzą, i lidera, który bierze na siebie modlitwę za kościół.

Usłyszał. Przyjrzyjmy się trochę okazji tej modlitwy. Może to nam pomoże.

Modlitwa została zainspirowana tym, co Paweł usłyszał. Pamiętaj, on nie widział, on słyszał, a kiedy to usłyszał, uwierzył, ponieważ przedstawił kościół jako wiernych w Chrystusie Jezusie, godnych zaufania, niezawodnych w Chrystusie Jezusie. Więc kiedy o nich usłyszał, wiedział, że to prawda.

Usłyszał o ich wierze w Pana Jezusa Chrystusa. Słowo to może przetłumaczyć ich zaufanie do Pana Jezusa Chrystusa. Kiedy używamy słowa wiara, czasami pomijamy znaczenie i istotę słowa wiara.

Wiara, w kontekście Nowego Testamentu, to akcent i zaufanie. To nie tylko intelektualne wierzenie, że coś jest prawdą. To intelektualne wierzenie, że coś jest prawdą w takim stopniu, w jakim jest się w stanie powierzyć swoje życie temu, w co się uwierzyło, lub jest się gotowym bez zastrzeżeń poświęcić się temu, w co się uwierzyło intelektualnie.

Kiedy byłem w seminarium, jeden z moich profesorów podał przykład. To nie jest dobry przykład, zwłaszcza gdy mamy do czynienia z Listem do Efezjan, ale pomaga wyjaśnić pojęcie wiary w Nowym Testamencie. I przedstawił to w ten sposób.

To tak jakby magik wszedł, podniósł dużą krowę, odciął jej głowę na oczach tłumu. Gdy krowa się leje, kładzie głowę krowy po jednej stronie, a resztę ciała po drugiej stronie. I magik wykonuje sztuczkę i mówi: poczekaj i zobacz, co się stanie. Mówi, hej krowo, głowa, chodź i przyklej się do reszty ciała. A potem głowa krowy odbija się od rogu i wchodzi, przykleja się do szyi krowy, martwego ciała po drugiej

stronie. Krowa wstaje i mówi, jeśli magik zapyta, czy gdybym miał kogoś zabić, czy mógłbym przywrócić tę osobę do życia? Jest prawdopodobne, że niektórzy ludzie powiedzieliby, o tak, zabrał życie i je przywrócił.

Jeśli ktoś wierzył, że jeśli odebrał komuś życie lub odrąbał komuś głowę w ten sam sposób, mógł przywrócić tę osobę do życia, ta osoba wierzyła w magika. W sensie Nowego Testamentu jest to wznoszenie się, intelektualna ścieżka wiary. Druga ścieżka jest jednak taka.

Gdyby magik zapytał, kto podejździe, żeby zabić tę osobę, położył głowę na jednej stronie, resztę ciała na tej stronie, wykonał ten sam rytuał i pozwolił głowie odbić się od reszty ciała, a osobie pozwolić wstać i powiedzieć: tak, kto podejździe? Ten, kto jest gotowy podejść, żeby magik zabił, to ten, kto ufa magowi. W nowotestamentowym rozumieniu wiary te dwa elementy są kluczowe. Teraz, tak, w świetle ilustracji magika, którą właśnie ci podałem, niektórzy mogą powiedzieć, że wierzymy, że może on zabrać życie i je przywrócić, ale ja nie podejżę i nie poproszę tego maga, żeby mnie zabił i przywrócił do życia.

To znaczy, że nie wierzę w tego maga. Ale jeśli wierzysz, że Jezus Chrystus umarł za twoje grzechy, wybrał cię, odkupił i zapieczętował cię intelektualnie. Wiara, o której słyszał Paweł, to wiara tego kościoła, który mówi, że nie tylko wierzą intelektualnie, ale powierzyli całe swoje życie opiece Pana Jezusa Chrystusa.

Usłyszał o ich wierze w Pana Jezusa Chrystusa, ich zaufaniu do niego i ich gotowości, by powierzyć swoje życie w jego ręce, a także usłyszał o ich miłości do świętych. Jeśli chodzi o relacje, ich gotowości i chęci kochania się nawzajem. Może powinienem się zatrzymać i powiedzieć, że to kościół, w którym Paweł będzie mówił o jedności.

Głównym składnikiem jedności jest miłość. Miłość w chrześcijańskim rozumieniu miłości, która niczego nie powstrzymuje. Miłość nie opiera się na stanie, statusie, pokrewieństwie lub powiązaniach plemiennych, ale na miłości wystarczająco wielkiej, by dotrzeć do wszystkich.

Paweł powiedział, odkąd usłyszałem o waszej wierze w Pana Jezusa Chrystusa i waszej miłości do świętych, nie przestałem dziękować, modląc się za was. Wow, to przypomina mi coś, na co powinienem zwrócić waszą uwagę, ponieważ nie będę w stanie zatrzymać się w trakcie studiowania Listu do Efezjan, aby pokazać wam to kawałek po kawałku, ale słowo miłość, o którym jest tu mowa, pojawia się kilka razy w tym liście jako temat. Zachęcam was, abyście poświęcili czas, aby je przejrzeć.

Czasami mówiłem, że jeśli używasz Biblii, która jest twoja, podkreśl niektóre z tych słów określonym kolorem i użyj tego koloru, aby dopasować wygląd tego konkretnego słowa w całej księdze. Zauważysz, że w przypadku miłości faktycznie

odkryjesz, że temat miłości do świętych zostanie rozwinięty i zobaczysz, że Paweł faktycznie dotyka miłości Boga.

Dla wierzących w rozdziale 2, wersecie 4, rozdziale 3, wersecie 17 i rozdziale 6, wersecie 23. Zobaczysz również, że przejdzie on również do omówienia miłości Chrystusa do wierzących w rozdziale 3, wersecie 19.

W rozdziale 6, wersecie 24, poruszy również temat miłości wierzącego do Chrystusa, a następnie zobaczycie, jak często używa słowa miłość, aby mówić o relacji, która powinna być widoczna wśród naśladowców Chrystusa Jezusa. Miłość skłoniła Boga do wysłania swojego syna, aby zapłacił tę wielką cenę, o której wspomniałem w poprzednich wykładach. Chyba pamiętacie ten cytat.

Pamiętam ten słynny cytat. Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Jana 3:16.

Tak, ale 1 Jana 3:16 ma też to do powiedzenia, gdy mówimy o miłości. To jest miłość, gdy człowiek oddaje swoje życie za swoich przyjaciół. Paweł powiedział: Słyszałem o twojej wierze i twojej miłości do świętych.

Temat miłości będzie rozwijany w tym liście i pokaże, jak miłość, prawdziwa miłość, może pomóc w osiągnięciu solidarności lub tego, co czasami nazywam wewnętrzną spójnością w społeczności wiary. Pozwólcie, że zatrzymam się i zadam pytanie. W tym momencie prawdopodobnie zastanawiacie się, dlaczego ten facet lubi zadawać mi wszelkiego rodzaju pytania.

Tak, chciałbym, żebyśmy myśleli razem i naprawdę chciałbym, żebyśmy byli razem w klasie fizycznie. Zadajmy więc to pytanie. O jakie rzeczy lub obszary modli się Paweł za kościół i dlaczego uważasz, że są one konieczne dla statusu wierzących w świecie z wieloma wyzwaniem? Pomyśl o tym.

Zatrzymaj się na chwilę i pomyśl o obszarach, które Paweł poruszy. Patrząc na werse 16, zauważysz, że Paweł zaczyna od prośby o kościół. W tej prośbie o kościół podkreśla dwa kluczowe obszary.

NAPRAW TEN AKAPIT

Modli się o oświecenie i modli się o wiedzę. Przyjrzyjmy się zatem werse 16 do 19a, aby odświeżyć nasze umysły i móc rozpakować to, co Paweł ma do powiedzenia na temat modlitwy o oświecenie w wersecie 16.

Nie przestaję dziękować za was, wspominając o was w moich modlitwach, aby Bóg

naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w nim. I oświecił oczy waszego serca, abyście wiedzieli, do jakiej nadziei was powołał, jakie bogactwo chwały Jego dziedzictwa jest w świętych.

Ostrzegam, że niektóre z moich ilustracji tutaj mogą być trochę przerażające, jeśli oglądają to dzieci. Może w pewnym momencie odsuniesz je za kilka minut, ponieważ ci pokażę. Chcę, aby było to tak żywe, jak to możliwe, abyś mógł to uchwycić: modlitwa o oświecenie w modlitwie Pawła za kościół i modlitwa o oświecenie, której dotyczy, konkretnie modlitwa, aby Bóg dał im ducha wiedzy i mądrości, aby go poznali.

Paweł chciał, aby mogli mieć tę wiedzę, ponieważ wiedza to moc. Z powodu braku wiedzy ludzie giną, a z powodu braku wiedzy ludzie żyją w strachu. Wyobraź sobie, że masz wielki skarb ukryty w swojej sypialni pod tą drewnianą podłogą, która jest ładnie wypolerowana i nieruchoma, ponieważ nie wiesz, że jest tam ukryty.

Martwisz się i popadasz w depresję z powodu długu, który masz z powodu braku wiedzy. Możesz mieć bóle głowy, nie wiedząc, na czym śpisz. Paul modli się, aby mieli wiedzę, aby wiedzieć, co mają, ponieważ to powinno mieć znaczenie.

I modli się, aby poszukujący wiedzy, ducha wiedzy i mądrości, aby poznać Chrystusa, ich oczy, oczy serca mogły być otwarte. I tutaj powinienem zatrzymać się, aby powiedzieć, sprawdź swoje tłumaczenie trochę, ponieważ niektóre tłumaczenia nie wiedzą, jak poradzić sobie z tym niezręcznym wyrażeniem w oczach twojego serca. Więc mówią oczy twoich serc.

W języku greckim jednak jest to liczba mnoga od liczby pojedynczej twojego serca. Dziwne wyrażenie, prawda? Wyrzuć dzieci i pozwól, że ci to zilustruję. Wyobraź sobie, wyobraź sobie, co Paweł próbuje powiedzieć o oczach twojego serca.

Masz serce i oczy wychodzące z serca.

Niektórzy moi uczniowie mówią, że to przerażające. Więc nie chcę, żebyś miał wszelkiego rodzaju sny, chociaż zachęcam cię, żebyś pozostał silny i stanowczy w Panu. Przyjrzyjmy się teraz językowi, którego używa tutaj Paweł i temu, co serce oznacza w jego świetle.

Serce jest dosłownie fizycznym organem, ale słowo to jest używane metaforycznie, aby odnieść się do siedziby moralnego rozumowania lub życia intelektualnego. Serce jest siedzibą uczuć, emocji lub woli. Jeśli chodzi o użycie słowa serce w Biblii, czasami słowo to jest używane w odniesieniu do siedziby uczuć lub emocji, jak znajdujemy w Księdze Powtórzonego Prawa 28:47 lub Psalmie 34, werset 18.

Czasami, gdy słowo serce jest używane w teście biblijnym, odnosi się ono do miejsca boskości lub zamieszkania Boga, miejsca, w którym Bóg przebywa w sercu. Innymi słowy, jednostka pozwala Bogu zamieszkać w najgłębszej istocie, a słowo serce jest używane, aby to wyrazić. Czasami jest używane, aby odnieść się do siedziby religijnego lub moralnego postępowania, serca, z którego moralność i zasady moralne wychodzą i wyrażają się w prawdziwym życiu.

Czy możliwe jest zatem, że Paweł myśli o modlitwie, aby Bóg oświecił serca tych wierzących, oczy serc tych wierzących, aby mogli znaleźć ten wysoki stopień oświecenia, zachęty, a całe ich poczucie bytu i uczuć będzie pełne światła? Na przykład mamy starożytne teksty, które pokazują, że gdy niektóre z tych odniesień są używane w kręgach religijnych, ludzie będą mówić takie rzeczy jak, są pewne rzeczy, których nie widzisz swoimi oczami, ale możesz zobaczyć pewne duchowe rzeczy swoim sercem. Niektórzy będą mówić o zdolności do faktycznego postrzegania pewnych duchowych rzeczy, nie fizycznymi oczami, ale duchowymi oczami lub sercem.

Dlatego ja i kilku innych uczonych prawdopodobnie powiemy, że Paweł modli się, aby centrum, siedziba ich emocji i ich życie moralne mogło być tak oświecone i tak jasne, aby mogli zobaczyć i rozróżnić dobre rzeczy, które są w Chrystusie. Jeśli tak, Paweł modli się, aby wszelka ciemność, która pochłonie siedzibę ich emocji, wszelka ciemność, która zainspiruje moralne zachowanie prowadzące do życia w ciemności, mogła zwyciężyć, gdy duch Boży oświeci oczy ich serc i da im zdolność widzenia rzeczy tak, jak Chrystus chciałby, aby były widziane. Prosi o oświecenie dla kościoła.

Druga rzecz w prośbie o kościół to wiedza, aby mogli poznać, modli się, nadzieję swojego powołania. Dla Pawła nadzieja jest wciąż, znowu; powiem to tutaj: to nie jest coś, co do czego nie jesteś pewien. To coś, co jest namacalne, co jest dla ciebie do uchwycenia.

Aby Bóg otworzył ich oczy, serce oczu ich serca, aby mogli poznać z pewnością nadzieję swojego powołania, to, do czego zostali powołani, nadzieję dziedzictwa, o którym czytamy w wersetach 13, 14 i 15. Aby mogli poznać, modli się, bogactwo. Podoba mi się słowo Plutus.

Podoba mi się to słowo, ponieważ słowo bogactwo Jego chwalebego dziedzictwa w grzechach pojawia się kilkakrotnie w Liście do Efezjan. Bogactwo, mam na myśli, Jego chwalebne dziedzictwo za grzechy, jest obfite. Bóg nie ma ograniczonego magazynu.

Modli się, aby wierzący wiedzieli, co Bóg dla nich przygotował. Bo jeśli wiedzą, co Bóg dla nich przygotował, nie będą zazdrośni ani nie będą czuli się pociągani do tych drobnych rzeczy wokół nich.

Będą wiedzieć, że służą wielkiemu Bogu, który ma wielkie zasoby dla nich. I zaczną

żyć w świetle, gdzie ciemność przestanie zajmować ich serce lub emocje. Gdzie ich życie nie będzie już pochłonięte ciemnością, ale zostaną oświeceni, aby żyć na chwałę Boga, modląc się o wiedzę.

Modli się również, aby poznali wielkość mocy Boga. O tak, to jest jedno z moich ulubionych, że poznają wielkość mocy Boga.

A kiedy mówi, że mogą poznać wielkość mocy Bożej, mówi, że modli się, aby mogli poznać wielkość mocy Bożej. Tej samej mocy, która działała w Chrystusie Jezusie. Innymi słowy, jest to kwestia równoważności.

Powiedzieć, że gdyby tylko poznali wielkość mocy Boga. Mocy, która działa w Chrystusie Jezusie. Mocy, która jest również dostępna dla nich.

Wtedy zrozumieją, że kiedy mówisz o duchowych mocach i tym wszystkim, nic nie może się równać. Ale ponieważ nie wiedzą, mogą żyć w strachu przed tym, co wszystkie te pogańskie bóstwa na nich rzucają. Co magia lub astrologia przyniesie im pod drzwi.

I spójrz jak to jest ujęte. Przeczytajmy to z wersektu 20. Uwielbiam to.

Bóg uczynił tę moc w Chrystusie. Kiedy wskrzesił go z martwych. I posadził go po swojej prawicy w miejscach niebieskich.

Widzicie, kiedy ta moc działała, to właśnie stało się z Chrystusem. Umieścił go daleko ponad wszelką władzę, autorytetem, mocą i panowaniem. I ponad każdym imieniem, które jest wymieniane.

Nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym. I wszystko poddał pod jego stopy. I uczynił go głową nad wszystkim dla kościoła.

Które jest Jego ciałem. Pełnia tego, który wypełnia wszystko we wszystkim. Wow.

Wow. Aby poznali wielkość mocy Bożej. A to jest moc, która działała w Chrystusie Jezusie.

Co on próbuje zrobić? Próbuje im pokazać, że jeśli myślą o mocy Boga, nie powinni myśleć o niej abstrakcyjnie. Ponieważ tak właśnie wygląda moc Boga.

I pokazuje w tych wersektach, jak wygląda moc. Zanim przejdę do rozpakowywania szczegółów, wybaczcie mi.

Afrykańska część mnie uspokaja się, gdy dochodzimy do tej części o mocy Boga, ponieważ służyłem i sprawowałem posługę w regionach na moim kontynencie.

Gdzie złe moce duchowe są prawdziwym zagrożeniem. Że ludzie boją się oddać swoje życie Chrystusowi. I widziałem również, gdzie moc Boga jest tak silna.

Niektórzy kapłani fetyszystów mówią nam, że kiedy próbujemy wam zrobić krzywdę, wiemy, że jest coś wokół was. Że nie możemy wyjść poza to, żeby wam zrobić krzywdę.

Co za wspaniała rzecz. Uwielbiam to. I kiedy niektórzy z nich zostają chrześcijanami.

I opowiadają historie, jak bardzo ciężko pracują, aby skrzywdzić chrześcijan. Aby zniszczyć niektóre kościoły duchowo. I nie mogli odnieść sukcesu.

Ponieważ za każdym razem, gdy chcieli coś zrobić, widzieli modlitwy kościoła. Niszczyli rzeczy jedną po drugiej.

I lubią władzę. Więc kiedy zdali sobie sprawę, że ich władza nie może działać. Zniszczyć inną władzę.

Myśleli, że może. Jeśli przyjdą, otrzymają również tę moc. Więc normalnie oddają swoje życie Chrystusowi.

A potem zaczynamy im mówić. Nie mamy żadnej mocy sami z siebie. Moc jest w imieniu Jezusa Chrystusa.

Gdybyśmy tylko oddali mu nasze życie. On nie da nam magicznej mocy, byśmy mogli się przechadzać i popisywać. On wykona swoją robotę.

On zajmie się swoimi. To wszystko, co możemy im powiedzieć.

Ale pomyśl o tej wielkiej potędze, kiedy zadaję to pytanie. Czy wzmianka o władcach, władzach i panowaniach odnosi się do złych mocy duchowych? To dyskusja w nauce. Czy Paweł ma na myśli moce polityczne, takie jak rząd? Więc niektórzy uczeni powiedzą, wiesz, to nie są odniesienia do mocy duchowych.

Niektórzy twierdzą, że są to odniesienia do złych mocy duchowych. Niektórzy twierdzą, że nie; są to odniesienia do mocy politycznych. Większość uczonych twierdzi jednak, że są to odniesienia do mocy duchowych, ponieważ jeśli tylko znasz kontekst Efezu i okolic, są to odniesienia do mocy duchowych.

Ale to prowadzi mnie do trzeciego pytania. W jakim stopniu można było dokonać rozróżnienia między mocami duchowymi a mocami politycznymi w świecie grecko-rzymskim? Myślę, że to pytanie, którego uczeni nie zadają często. I chciałbym

stwierdzić, że chociaż odniesienie do tych nazw dotyczy złych mocy duchowych, nie wyklucza to mocy politycznych.

Ponieważ przywódcy polityczni zawsze korzystają z duchowego wsparcia dla swoich rządów. Innymi słowy, bycie przywódcą politycznym oznacza również funkcjonowanie z pewnym stopniem postrzeganego wsparcia duchowego. Nie wspominając o tym, że wśród Rzymian będzie już istniał system, w którym nawet cesarze chcieliby być nazywani panami lub czczeni, czczeni.

Coś, co stanie się kultem imperialnym, jak to nazywamy, co stanie się powszechne w świecie grecko-rzymskim, gdzie ludzie o wysokiej władzy i autorytecie dosłownie chcą być czczeni z powodu powiązania religii i kultury oraz tego, jak wiara w bóstwa i moce idzie w parze z tym, jak uważają, że są w stanie dobrze funkcjonować w swoich rolach przywódców społeczeństwa. Więc tak, powiedziałbym, że te listy odnoszą się do złych mocy duchowych. Ale dodam również, że być może nie chcemy wykluczać mocy politycznych w świecie grecko-rzymskim.

Polityk może mieć astrologa. Mogą oni konsultować się z wszelkiego rodzaju mocami, aby im się dobrze powodziło. Pamiętaj, że każde duże miasto miało bóstwo patronackie.

Więc jeśli jesteś liderem politycznym, wiesz również, że istnieje duchowa moc, która również nad tym rządzi. Więc to rozróżnienie może być posunięte za daleko, gdy próbujemy wciągnąć je za bardzo do nauki. Czymkolwiek są te moce, to jest dobra nowina.

Chrystus. Chrystus został wywyższony ponad nich. Nie mają żadnej mocy.

Nie mają żadnej mocy, aby kontrolować, udaremniać lub ingerować w to, gdzie Chrystus rządzi i w to, w co Chrystus sprawuje swoją cześć. Powinni się zrelaksować. A Paweł modli się tylko, aby kościół poznał wielkość tej mocy Bożej, która jest dla nich dostępna.

Może powinienem to zilustrować w ten sposób. W modlitwach Pawła o wielkość mocy Bożej najpierw patrzemy na werset 19, na zakres jej wielkości. Paweł mówi, że jest to przewyższająca wielkość mocy Bożej.

Nie tylko wielkość, ale przewyższająca wielkość mocy Boga. I ta moc Boga objawia się w ten sposób od wersetów 20 do 23. Ukazał moc w Chrystusie, wersety 20 do 21.

Podporządkował wszystko pod stopy Chrystusa. I dał Chrystusowi głowę dla kościoła. To jest ta moc, która faktycznie została wlana w martwe ciało.

Kiedy Chrystus umarł, Paweł próbował im powiedzieć, że to była moc, która działała w jego martwym ciele i przywróciła go do życia. To jest przewyższająca wielkość mocy Boga. I to jest moc, która nie tylko wskrzesiła Chrystusa z martwych, ale także moc, która go wywyższyła i dała mu tę zdolność do wzniesienia się.

Wow. Wow. Modli się, żeby dowiedzieli się o tej mocy.

Zanim przejdę do omówienia tego, co ta moc w jego wywyższeniu i ta obrazowość Chrystusa robi w następnym rozdziale Listu do Efezjan, pozwólcie mi skomentować trochę więcej na temat wywyższenia. Kiedy mówimy o wywyższeniu Chrystusa, Paweł wskazuje, że zasiada po prawicy Boga, po prawicy autorytetu. W trakcie tych wykładów wyjaśniam wam, nawet dzisiaj, w miejscach takich jak Afryka, jak drugi w dowództwie naczelnego wodza zasiada po jego prawicy.

Prawa ręka jest miejscem mocy i autorytetu. Prawa ręka jest symbolem autorytetu. Jezus siedzi po prawicy Boga w niebiańskich królestwach, w duchowych królestwach, w niewidzialnym świecie.

On jest wywyższony ponad każdą złą wyobraźną moc duchową. I nie tylko to, dla tych, którzy używają magii i są zainteresowani magicznymi imionami, Chrystus jest wywyższony ponad każde imię, które może być nazwane w niebie, na ziemi lub pod ziemią. On jest wywyższony ponad wszystkie.

Innymi słowy, ma władzę nad wszystkimi z nich. I jakby ta władza była tymczasowa. O nie.

Paweł wskazuje, że ta moc i demonstracja tej mocy nie są tylko dla tego wieku, ale także dla wieku przyszłego. Paweł, Paweł wybierze ten konkretny test w odniesieniu do modlitwy. W miarę jak kontynuuje, daje wskazówkę, co zamierza zrobić w rozdziale drugim.

On faktycznie pokaże, że Chrystus umarł fizycznie. Wierzący są faktycznie martwi duchowo w swoich przewinieniach i grzechach. Moc, wielka moc Boga, natchnęła martwego Chrystusa, przywróciła go do życia i wywyższyła.

Dla wierzących, którzy są umarli w grzechu i występkach z łaski Bożej, Bóg rzeczywiście zbawi ich swoją łaską i wskrzesi ich, i posadzi ich z Chrystusem na wyżynach. I będą ze swoim starszym bratem. Nazywam starszego brata Jezusem.

Będą z nim w miejscach niebieskich. Innymi słowy, moc działająca w Chrystusie jest mocą dostępną dla wierzących w Chrystusa. Z tego powodu, gdy się modli, ma nadzieję i przewiduje, że ten kościół nie będzie kościołem, który w jakikolwiek sposób zostanie uwięziony w strachu przed tym, co złe moce duchowe mogą zrobić.

Ale będzie to kościół pełen wiedzy o tym, co Bóg jest w stanie zrobić i co Bóg uczynił. Będzie to kościół pełen światła, oświecony przez Ducha Świętego, a nie wypełniony ciemnością. Ponieważ Bóg, który ich powołał, jest Bogiem, który dał im wszystkie te zasoby.

Kiedy dojdziemy do rozdziału drugiego, zobaczysz, jak rozwinie się wykład. Ale spróbujmy zobaczyć to wszystko na jednym obrazku: jak rozwija się prośba Pawła o kościół. Widzisz, że od werseku 16a do werseku 23 Paweł faktycznie zaczyna się modlić o oświecenie i o wiedzę.

Kiedy modlił się o oświecenie, modlił się, aby Bóg dał kościołowi ducha wiedzy i mądrości, aby go poznać. Modlił się również, modląc się o oświecenie, aby Bóg rzeczywiście sprawił, że oczy ich serca będą otwarte, aby nie zostali pochłonięci przez ciemność. A potem, w drugiej części, modląc się o wiedzę, modlił się, aby mogli poznać, aby mogli poznać nadzieję powołania, którą ofiarował Chrystus.

Modlił się, aby poznali bogactwo, bogactwo Jego czci, Jego chwalebne dziedzictwo w świętych. A teraz modlił się, aby poznali wielkość Jego mocy. Wow.

Widzisz, wydajność przygotowuje kościół od samego początku, aby jeśli ogarnia ich strach, mogli się zrelaksować. Paweł przygotowuje grunt pod przejście do rozdziału drugiego, rozdziału trzeciego, a następnie w rozdziale czwartym może wezwać ich do odpowiedzialności moralnej, kończąc rozdział pierwszy. Pozwólcie, że zwrócę waszą uwagę na to, co Paweł tutaj robił.

Po powitaniu kościoła, wygłosił to, co nazywam bezdechową inwokacją: Błogosławiony Bóg, który pobłogosławił nas wszelkim duchowym błogosławieństwem, bo nas wybrał. On nas odkupił.

On nas zapieczętował. A kiedy to skończymy, teraz poświęci swój czas na pisanie. A potem zrobił przerwę i powiedział, odkąd usłyszałem o twojej wierze w Pana Jezusa i twojej miłości do świętych, nie przestałem się za ciebie modlić.

Ale na wszelki wypadek, gdyby nie byli pewni, mówi im, o co się za nich modli. Tak, modlił się, aby zostali oświeceni. Będą mieli oświecenie i będą mieli wiedzę.

Zauważ, co się tu dzieje. Jego modlitwa jest bezpośrednio skierowana do tego, jak Bóg zmienia rzeczy w ich sposobie myślenia i jak to wpływa na resztę ich chrześcijańskiego życia. Odporność nie polega tylko na tym, jak się czuję.

Ważne jest, jak się czuję. W rzeczywistości Paweł jest jednym z pierwszych, którzy mówią o tym, jak się czuję, gdy mówi w Liście do Filipian, na przykład, radujcie się. I znowu mówię radujcie się.

Ale prawdą jest również, że Paweł jest konsekwentny, że wiedza, którą ktoś posiada w Chrystusie, wpływa na wiele aspektów jego życia jako chrześcijanina. Czy to tego, jak się czuje, jak jest wypełniony ciemnością lub światłem, jak zachowuje się w chrześcijańskiej wspólnoty, czy jak zachowuje się w szerszym społeczeństwie. Wiedza jest ważna.

Ale nie umieścić ich tak, jakby wiedza, którą zdobywa się czytając wiele książek. Ale jest to wiedza, którą zdobywa się, starając się poznać Chrystusa i czerpiąc boską moc Ducha Świętego, aby dać ci możliwość, aby to zrobić. Po modlitwie tą modlitwą Paweł zakończył modlitwą, aby mogli zrozumieć przewyższającą wielkość mocy Bożej, mocy, która wskrzesiła Jezusa z martwych.

Zamknę tę sesję, zwracając waszą uwagę na to, jak Paweł rozpocznie rozdział drugi, abyśmy, gdy wrócimy, przestali uważnie przyglądać się rozdziałowi drugiemu. Rozpocznie rozdział drugi w ten sposób. A wy, liczba mnoga, byliście umarli w występkach i grzechach, w których niegdyś chodziliście, podążając za biegiem tego świata, podążając za księciem, który rządzi w powietrzu, duchem, który teraz działa w sensie nieposłuszeństwa, wśród których wszyscy niegdyś żyliśmy w namiętnościach naszego ciała, spełniając pragnienia ciała i umysłu, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak reszta ludzkości.

Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką miłość swoją, którą nas umiłował, i to nas, umarłych w występkach, ożywił razem z Chrystusem. Łaską bowiem jesteście zbawieni. I wskrzesił nas z Nim, i posadził nas z Nim w miejscach niebieskich w Chrystusie Jezusie.

Albowiem łaską jesteście zbawieni przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło. Boży to dar, nie owoc uczynków, aby się nikt nie chlubił.

Bo jesteśmy Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili. Wow. Łaską zostaliśmy zbawieni.

I tak się stało. Kiedy wrócimy i porozmawiamy o tym, zauważycie, że my, którzy byliśmy martwi, my, którzy byliśmy bez życia, innymi słowy, niezdolni do czerpania pełnej korzyści z tego, czym jest prawdziwa istota życia z powodu naszych grzechów i przewinień, wielka moc, która działała w Chrystusie, w rzeczywistości, przewyższająca wielkość mocy Bożej, która działała w Chrystusie, będzie naszym udziałem. I to umożliwi nam, przez łaskę Bożą, ożywienie i zasiadanie z Chrystusem.

Ale nie chętny się z tego powodu. Zrozummy, że łaską zostaliśmy zbawieni. Trzymajmy się myśli, że łaską zostaliśmy zbawieni.

I może znajdziesz powód, by podziękować Bogu za Jego łaskę, ponieważ kiedy wrócimy, zrozumiesz bogactwo Bożej łaski, która zbawia grzeszników takich jak ty i ja. Jeszcze raz dziękuję za studiowanie z nami. I mam nadzieję, że uważasz te studia za przydatne.

Mam też nadzieję, że nawet po wysłuchaniu wykładów, znajdziesz czas, aby wziąć Biblię, przeczytać ten test, zbadać, ponieważ te wykłady dopiero się zaczynają. Będziesz narażony na wszelkiego rodzaju rzeczy, teraz, gdy masz te informacje, przeglądając test. I modlę się, aby Bóg pomógł ci poznać Go i poznać wielkość tej mocy działającej w Chrystusie i dostępnej dla nas jako wierzących w Chrystusa.

Niech Bóg cię błogosławi. I nie mogę się doczekać kontynuacji tych studiów z tobą. Dziękuję.

To jest dr Dan Darko w jego serii wykładów na temat Prison Epistles. To jest sesja 21, Modlitwa o wierny Kościół, Efezjan 1:15-23.